

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **Ing. F. B.**
zastoupený advokátkou Mgr. Pavlou Rajmanovou
sídlem Karla Hynka Máchy 758/8, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Magistrát města Pardubic, IČ 00274046**
sídlem náměstí Republiky 12, 530 02 Pardubice I - Zelené Předměstí

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2024, č. j. MmP 34700/2024,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Magistrátu města Pardubic ze dne 8. 3. 2024, č. j. MmP 34700/2024, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení k rukám jeho právní zástupkyně Mgr. Pavly Rajmanové, advokátky, ve výši 13 200 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Úřad městského obvodu Pardubice I rozhodnutím ze dne 29. 11. 2023, č. j. UMOI/8130/2023/PŘ/Fre, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 7

odst. 1 písm. c) bodu 4 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „zákon o některých přestupcích“), kterého se měl žalobce dopustit tím, že *„dne 18. 10. 2022 kolem 21:00 hod, v X, ul. X u domu čp. X, při předávání nezletilého syna neurčitě vyhrožoval své manželce E. B. (X), že si s ní něco vyřídí až se vrátí z Ameriky, a následně po ní hodil krabičku s léky, kdy ji touto zásáhl do čela.“* Za spáchaný přestupek byla žalobci v souladu s ust. § 35 až 40 a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a podle § 7 odst. 4 písm. b) zákona o některých přestupcích uložena pokuta ve výši 1 000 Kč. Dále mu byla podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, uložena povinnost nahradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalovaný změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že ve výroku I. vypustil popis jednání spočívajícího v *neurčitě vyhrožování, že si žalobce se svou manželkou něco vyřídí, až se vrátí z Ameriky*, a současně žalobci snížil uloženou pokutu na částku 800 Kč. Ve zbytku žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasně podanou žalobou podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Podle žalobce správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav věci a rozhodly toliko na základě pravděpodobnosti. Vzhledem k nedostatečně prokázanému skutkovému stavu má žalobce za to, že měla být aplikována zásada *v pochybnostech ve prospěch obviněného*.
4. Žalobce nesouhlasí s posouzením subjektivní stránky přestupku. Žalobce nijak nepopírá, že lahvičku paní B. hodil (nebyl jiný způsob, jak ji podat, neboť stála daleko a neposkytla mu k tomu součinnost). Odmítl však, že by ji chtěl úmyslně zranit. Správní orgány přitom nijak nezjišťovaly, jaký byl vnitřní vztah žalobce k údajně způsobenému následku. Žalobce navíc zpochybnil, že by zranění paní B. (boule na čele) mohlo být vůbec způsobeno hodem papírovou krabičkou, která obsahovala malou lahvičku s lékem, nadto z krátké vzdálenosti. Zároveň nastínil způsoby, jak si zranění mohla paní B. způsobit sama.
5. Pokud žalovaný tvrdí, že delikt ní odpovědnost žalobce je založena samotným *„hozením krabičky s lékem s úmyslem ji nepodat“*, pak podle žalobce žalovaný nesprávně posoudil škodlivost jednání, neboť takové jednání nemůže založit delikt ní odpovědnost.
6. Žalobce také poukázal na řadu rozporů ve výpovědích paní B., která svou výpověď účelově měnila s cílem žalobce poškodit. V této souvislosti žalobce navrhl, aby si soud vyžádal seznam soudních řízení vedených u Okresního soudu v Pardubicích za účasti žalobce a paní B., případně též seznam trestních oznámení, která podala paní B. na žalobce u PČR.
7. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobní námitky jsou shodné s námitkami uvedenými v odvolání, s nimiž se již vypořádal. Navrhl proto, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
9. Žalobce v replice opětovně vyjádřil nesouhlas s posouzením skutkového stavu žalovaným. Tvzení žalovaného, že žalobce *„uší silou mrskl krabičkou přes plot do tmy“* neodpovídá výsledkům dokazování. Nebylo prokázáno ani zavinění žalobce, ani příčinná souvislost mezi zraněním a hodem papírovou krabičkou s lékem. Žalobce odmítá názor žalovaného,

že vzhledem k okolnostem nebylo přijatelné snažit se cokoli podat hozením, ale že měl krabičku s lékem např. položit před branku spolu se slovním upozorněním. Takový postup při hodnocení důkazů je podle žalobce nepřipustným zásahem státní moci do svobody jednání jednotlivce. Sám žalovaný uzavírá, že cílem žalobce nebylo zasáhnout paní B. Penalizovat deliktní odpovědností toliko specifický způsob předání věcí, jehož cílem nebylo způsobení škody na zdraví, majetku, či životním prostředí, je naopak excesem státní moci a nepřipustným zásahem do práv jednotlivce.

10. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí bez nařízení jednání (§ 76 odst. 1 s. ř. s.) v mezích žalobních bodů podle skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí správních orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti. Na základě oznámení Policie ČR ze dne 3. 11. 2022, úředních záznamů o podání vysvětlení Ing. E. B. (dále jen „svědkyně“ či „osoba přímo postižená spácháním přestupku“) ze dne 18. 10. 2022 a ze dne 27. 4. 2023, fotografické dokumentace (detail krabičky o délce 9 cm obsahující lahvičku léku Verrumal s obsahem 13 ml a portrét svědkyně, ze kterého je patrné, že má bouli na čele) zahájil správní orgán I. stupně dne 4. 5. 2023 řízení o výše uvedeném přestupku. Součástí spisu je také oznámení o události s účastí dítěte, neboť danému incidentu byl přítomen O. B., nar. X, společný syn svědkyně a žalobce.
12. Dne 27. 9. 2023 se ve věci konalo ústní jednání, v rámci něhož svědkyně odkázala na své vyjádření, ve kterém popisuje opakované neshody s žalobcem v souvislosti s rozvodem a péčí o děti, zmiňuje také opakovaná podávání trestních oznámení ze strany žalobce, podávání podnětů na finanční úřad apod. Ke skutkové stránce přestupku svědkyně uvedla, že dne 18. 10. 2022 řešila s žalobcem předání věcí pro jejich společnou dceru (včetně krabičky s lékem Verrumal) a vyzvednutí mladšího syna v souvislosti s výletem do Ameriky, kterého se měl zúčastnit se svým otcem (žalobcem) a starším bratrem. Vyzvednutí mladšího syna předcházela debata o zapůjčení váhy pro zvážení kufrů, kterou svědkyně odmítla žalobci půjčit, neboť jí váhu daroval již zesnulý otec a měla strach, že by jí váhu žalobce nevrátil. Těsně před 21. hodinou žalobce přijel k domu svědkyně pro mladšího syna. Svědkyně syna doprovodila k brance, žalobce v té době stál u svého auta. Branku otevřela, syn z ní vyšel, následně se svědkyně sklonila, aby branku zamkla a ve chvíli, kdy se narovnala, uviděla žalobce a pak ucítla ránu uprostřed čela, neboť po ní žalobce hodil krabičku s lékem. Svědkyně stála přímo u branky, žalobce do 1 metru na chodníku. Podle svědkyně byly v době incidentu světelné podmínky dobré, neboť u branky svítila pouliční lampa. Než žalobce nastoupil do auta, vykřikoval na ni, že si to s ní po návratu z Ameriky vyřídí. Při jednání dále odmítla, že chtěla jejich cestu mařit, nebo že by mezi ní a žalobcem proběhla přímá hádka v souvislosti s odjezdem. Polemizovala s vyjádřením žalobce, že se z její strany mělo jednat o mstu za prokázaná pochybení v řízení u finančního úřadu.
13. Žalobce uvedl, že lahvičku nehodil s úmyslem svědkyni zranit, ale pouze krabičku předat. Hodil ji proto, že svědkyně od něj byla několik metrů vzdálená. Poukazoval na předchozí konflikt ohledně váhy s tím, že se mu svědkyně „smála do očí.“ Ve chvíli, kdy krabičku házel, svědkyně branku nezavírala. Neví, proč stála tak daleko. Krabičku hodil spodem, svědkyně vůči němu v okamžiku hodu stála čelem, pak se otočil a odcházel k autu. Neví, kam lahvička dopadla ani že svědkyni zasáhl do čela. Žalobce také upozorňoval na nesrovnalosti ve vyjádřeních svědkyně v průběhu řízení, z čehož dovozuje, že účelově měnila výpověď s cílem vyvolat zdání, že k žádné komunikaci nedošlo a byl vykonán pouze

útok žalobce na její zdraví. Žalobce vylučuje, že by ji krabička zasáhla do hlavy a že by jí ublížil způsobem, který svědkyně popisuje.

14. Na základě provedeného dokazování správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona o některých přestupcích, jehož skutková podstata je popsána v bodu 1. odůvodnění tohoto rozsudku. Žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně změnil tak, že ve výroku I. vypustil popis jednání žalobce spočívající v „neurčitém vyhrožování, že si žalobce se svou manželkou něco vyřídí, až se vrátí z Ameriky“, a současně snížil uloženou pokutu, neboť toto jednání, které mělo předcházet hodu s krabičkou s lékem, nebylo v řízení ani prokázáno, ani samostatně jako přestupkové jednání odůvodněno co do všech znaků přestupku. Podle žalovaného vzhledem k okolnostem případu toto jednání nedosahuje materiální stránky přestupku a nejedná se o jednání hrubě narušující občanské soužití. Ve zbytku však žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný považoval za nesporné, že mezi manžely B. vznikl dne 18. 10. 2022 spor týkající se váhy ke zvážení kufrů, který předcházel danému jednání a který měl na žalobce emoční dopad. Žalovaný má za prokázané, že žalobce výše uvedeného dne těsně před 21. hodinou směrem ke svědkyni hodil přes vchodovou branku krabičku s lékem obsahující lahvičku o obsahu 13 ml. Krabička zasáhla svědkyni do čela, a to s takovou intenzitou, že jí způsobila drobné poranění (bouli). Podle úředního záznamu Policie ČR se svědkyně dostavila na policii v 21:18 hodin. Zde podala vysvětlení a na místě byla provedena fotodokumentace, která dokládá, že má bouli na čele. Podle žalovaného tak bylo prokázáno, že jednání žalobce již jasně překročilo hranici pouhé nevhodnosti, naopak vzhledem k okolnostem (vyhrocené vzájemné vztahy) i následku (zranění ve formě boule na čele) naplnilo definici hrubosti narušující občanské soužití.
15. Předně je třeba zdůraznit, že ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku. Rozsah reakce soudu na konkrétní námítky je co do šíře odůvodnění spjat s otázkou hledání míry. Proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námítky účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-13; rozsudky správních soudů jsou dostupné na www.nssoud.cz), případně za podmínek tomu přiměřeného kontextu i s akceptací odpovědi implicitní [což připouští i Ústavní soud – srov. např. usnesení ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09, usnesení ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 609/10 (rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na www.nalus.usoud.cz) či např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011-72]. To znamená, že na určitou námitku lze reagovat i (např.) tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí soud prezentuje od názoru účastníka odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní tak, že toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Nelze proto bez dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten či onen argument v odůvodnění rozhodnutí soudu způsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Takovýto přístup by totiž mohl vést zejména u velmi obsáhlých podání až k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivity a hospodárnosti řízení. Podstatné je, aby se soud vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-13). Zároveň je třeba připomenout, že rozhodnutí soudu je primárně reakcí na žalobní námítky, teprve až v druhé řadě (a pouze tehdy, je-li to pro vyjasnění stěžejních otázek nezbytné), případně může reagovat i na vyjádření k žalobě (srov. shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 10 Afs 405/2020-41, bod 9).

16. Podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona o některých přestupcích se *fyzická osoba dopustí přestupku tím, že úmyslně naruší občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání.*
17. Pojem hrubé jednání zákon o některých přestupcích nedefinuje. Podle ustálené judikatury jím musí být takové jednání, které narušuje občanské soužití takovou měrou, že podle obecného názoru a přesvědčení překračuje rámec pouhé nevhodnosti (nesprávnosti). Je proto třeba důsledně odlišit jednání hrubé a jednání nevhodné (např. porušení pravidel slušnosti, zdvořilosti). Hranice mezi nimi není ostrá (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 2 As 84/2009-64). Pojem hrubé jednání musí být vykládán objektivně, v opačném případě by totiž fakticky bylo pouze na subjektivní úvaze toho, vůči němuž bylo jednání zacíleno, zda se původce takového jednání dopustil přestupku (srov. komentář k ust. § 7 zákona o některých přestupcích obsažený v publikaci Zákon o některých přestupcích: Praktický komentář, Strakoš Jan, dostupný v systému ASPI).
18. Obecně platí, že k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. U přestupku, který je předmětem nyní projednávané věci, zákon vyžaduje úmyslné zavinění [srov. ust. § 7 odst. 1 písm. c) bodu 4 zákona o některých přestupcích].
19. Podle skutkové věty ve výrokové části obou rozhodnutí správních orgánů (po vypuštění popisu jednání spočívajícího v neurčitém vyhrožování – viz bod 2 odůvodnění tohoto rozsudku) je žalobce: „*vinen tím, že dne 18. 10. 2022 kolem 21:00 hod, v X, ul. X u domu čp. X, při předávání nezletilého syna po své manželce E. B. (X) hodil krabičku s léky, kdy ji touto zasáhl do čela.*“ Skutková věta ve výrokové části tak popisuje jak *hod krabičkou*, tak *zásah do čela* svědkyně. Podle právní věty ve výrokové části se žalobce výše uvedeného skutku dopustil úmyslně.
20. V odůvodnění pak žalovaný uvádí, že: „*...neklade obviněnému za vinu, že Ing. B. dotčeným hodem chtěl zranit*“, ale že „*obviněný úmyslně narušil občanské soužití tím, že se vůči Ing. B. dopustil hrubého jednání spočívající v samotném hodu krabičkou obsahující lahvičku s lékem s úmyslem jí lahvičku nepodat, ale prostě lahvičku po Ing. B. hodit.*“
21. Ve vyjádření k žalobě žalovaný zopakoval, že: „*[o]bviněný však nebyl uznán vinným z toho, že by Ing. B. ublížil na zdraví. Obviněný byl uznán vinným z toho, že narušil občanské soužití tak, že se vůči Ing. B. dopustil hrubosti spočívající v tom, že jí lahvičku předal způsobem takovým, jakým jí ji předal, tzn. hodil ji směrem k ní (po ní takovou intenzitou a v takových podmínkách (...), že to nelze kvalifikovat jinak než jako jednání excesní z pravidel občanského soužití, (...).*“ Stejně tak správní orgán I. stupně v rámci hodnocení subjektivní stránky přestupku uvedl: „*[j]ednání, kdy obviněný hodil předmět směrem k jiné osobě nelze nikterak hodnotit jako jednání z nedbalosti, jak již bylo uvedeno v části zhodnocení důkazů, správní orgán hledí na jednání obviněného jako na jednání v afektu v průběhu hádky se svědkem, tedy jednání minimálně v úmyslu nepřímém.*“
22. Z odůvodnění obou správních rozhodnutí tak vyplývá, že se správní orgány zabývaly jen tím, že žalobce krabičku hodil úmyslně. Tato otázka však ve věci nebyla sporná, neboť žalobce opakovaně uvedl, že krabičku svědkyni hodil, neboť nebyl jiný způsob, jak ji podat, tedy chtěl ji hodit. Je však třeba zdůraznit, že sporné bylo, zda žalobce svědkyni krabičkou úmyslně zasáhl do čela a zda ji úmyslně zranil. Tedy, zda se úmysl žalobce vztahoval rovněž k následku způsobenému hodem.

23. Ačkoli správní orgány tvrdí, že žalobci není zranění svědkyně kladeno za vinu, je tomu právě naopak. Nejenže zásah do čela je uveden jako součást jednání žalobce ve výroku rozhodnutí, ale zároveň závěry o úmyslném spáchání daného přestupku správní orgány opírají právě o to, že žalobce svědkyni zasáhl do čela a způsobil jí tím bouli na čele. Pokud však vinu žalobce chtějí správní orgány o tyto skutečnosti opírat, je třeba se zabývat formou zavinění právě i ve vztahu k těmto skutečnostem.
24. Jak bylo uvedeno, v daném případě jde o přestupek, který lze spáchat jen úmyslně. Přestupek je spáchán úmyslně, jestliže pachatel chtěl svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, nebo věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn (srov. ust. § 15 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky). Zaměřil-li se pak krajský soud na úmysl nepřímý, srozumění jednatelova se způsobením následku u nepřímého úmyslu vyjadřuje jeho aktivní volní vztah k následku, který není přímým cílem jeho jednání ani nevyhnutelným prostředkem k dosažení jiného jím sledovaného cíle, nýbrž nechtěným (vedlejším) následkem jeho jednání. Jednatel je přitom srozuměn s tím, že dosažení jím sledovaného cíle předpokládá způsobení tohoto následku (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2019, č. j. 1 Afs 332/2018-82).
25. Ačkoli tedy přímým úmyslem žalobce nemusel být zásah do čela svědkyně a její zranění, mohlo se jednat o nepřímý úmysl. Tento závěr ale nelze učinit bez toho, aniž by se správní orgány formou zavinění nejenom ve vztahu k jednání, i ve vztahu k následku, blíže zabývaly.
26. Nelze souhlasit s tvrzením žalovaného, že: „*Obviněný ani v rámci odvolacího řízení posouzení subjektivní stránky ve vztahu k tomu, co je obviněnému kladeno za vinu, nespороval.*“ V dané věci totiž žalobce nespороval pouze to, že krabíčku hodil, jak ostatně žalovaný ve svém vyjádření k žalobě sám uznává: „*Respektive řešil zavinění pouze ve vztahu k ublížení na zdraví, k následku hodů.*“ Byl-li tedy úmysl žalobce prokázán pouze ve vztahu k samotnému jednání spočívajícímu v hodu krabíčky, pak takové jednání samo o sobě nenaplnuje znaky skutkové podstaty uvedeného přestupku (blíže viz bod 17 odůvodnění tohoto rozsudku). Jinak řečeno, úmysl (byť nepřímý) musí zahrnovat jednání včetně zamýšleného následku, alespoň v jeho hrubých reálně představitelných obrysech.
27. Podle ust. § 52 věty druhé správního řádu (jež se uplatní i v řízení o přestupku) platí, že správní orgán vždy provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. V dané věci se nabízelo provedení důkazu výsledkem O. B., mladšího syna žalobce a svědkyně, který byl přítomen dané situaci. Také je třeba poznamenat, že se nejednalo o osobu mladší patnácti let, jejíž výslech lze provést pouze v nezbytných případech (srov. ust. § 82 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky).
28. Naopak za důkaz, který by nemohl přispět k objasnění otázky, jež je v daném řízení významná, krajský soud považuje seznam soudních řízení vedených u Okresního soudu v Pardubicích za účasti žalobce a svědkyně a seznam trestních oznámení, která svědkyně podala u PČR. Z obsahu spisu je jednoznačné, že vztahy mezi svědkyní a žalobcem jsou rozvrácené a že se nejedná o první případ, kdy jsou jejich vzájemné vztahy řešeny orgány veřejné moci.
29. Krajský soud uzavírá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost spočívající ve vzájemné rozpornosti výroku a odůvodnění rozhodnutí. Krajský soud proto

napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. žalovaný vázán právním názorem krajského soudu vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku. V dalším řízení bude na žalovaném, aby se zabýval všemi skutečnostmi rozhodnými pro vydání rozhodnutí, aby své závěry dostatečně odůvodnil, zejména ve vztahu k zavinění, bude-li případně žalobce shledán vinným (aniž by soud předjímal) a aby výrok rozhodnutí odpovídal odůvodnění rozhodnutí.

30. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle zásady úspěchu ve věci podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci účelně vynaložené náklady soudního řízení, tj. soudní poplatek za podání návrhu a náklady právního zastoupení žalobce podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „advokátní tarif“). Náklady právního zastoupení představuje odměna právní zástupkyně žalobce za 3 úkony právní služby, konkrétně se jedná o převzetí a přípravu zastoupení podle ust. § 11 odst. 1 písm. a), sepsání žaloby podle ust. § 11 odst. 1 písm. d) a repliku podle ust. § 11 odst. 1 písm. d) podle ust. § 7 bodu 5. ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu ve výši 9 300 Kč (3 x 3 100 Kč). Náklady řízení tvoří rovněž paušální náhrada hotových výdajů za 3 úkony právní služby podle ust. § 13 odst. 4 advokátního tarifu, a to ve výši 900 Kč.
31. Dále krajský soud přiznal žalobci právo na náhradu zaplaceného soudního poplatku za podání návrhu ve výši 3 000 Kč podle položky 18 odst. 2 písm. a) přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Celkové náklady řízení tak činí 13 200 Kč. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení k rukám jeho právní zástupkyně, a to podle ust. § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 64 s. ř. s. Soud k náhradě nákladů řízení stanovuje přiměřenou lhůtu v délce 30 dnů podle ust. § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 64 s. ř. s.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice dne 10. října 2024

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně